

Die Botschaft von Zwentendorf

Vor 30 Jahren, am 5. November 1978, entschied sich die Bevölkerung Österreichs in einer Volksabstimmung gegen die Inbetriebnahme des damals gerade fertig gestellten Atomkraftwerks in Zwentendorf an der Donau. Nur ein Jahr später kam es im AKW „Three Mile Island“ (USA) zu einem schweren Unfall. Die Katastrophe von Tschernobyl 1986 zeigte endgültig auf, wie richtig die Entscheidung war. Atomkraft ist lebensbedrohend.

Den Verzicht auf Atomkraft hat die Atomlobby mit düsteren Prognosen für Österreich kommentiert, die aber nicht in Erfüllung gegangen sind: Es sind weder die Lichter ausgegangen, noch hat das Land in den vergangenen 30 Jahren einen wirtschaftlichen Niedergang erlebt. Schmerzhaft haben wir erleben müssen, dass die Atomindustrie ihre Sicherheitsversprechen nicht halten kann: Unfälle in Atomkraftwerken sind die Regel und nicht die Ausnahme, wie die schweren Unfälle sowie die Störfälle in Paks/Ungarn (2005), Forsmark/Schweden (2006), Asco/Spain (2007) und Tricastin/Frankreich (2008) belegen. Noch immer gibt es keine Lösung für die sichere Lagerung des radioaktiven Atommülls. Trotzdem produzieren die Atomkraftwerke weltweit immer mehr des gefährlichen Materials. Sorgen um die Energieversorgungssicherheit und der Klimawandel sollen nun aber als Vorwand für eine Renaissance der Atomkraft erhalten.

Unsere Botschaft an Menschen aller Länder, die die Donau miteinander verbindet, lautet: Atomkraft ist eine teure und weiterhin unsichere Energiequelle. Für den Schutz des Klimas kommt ein Ausbau der Atomkraft zu spät und der Brennstoff Uran ist nur äußerst begrenzt verfügbar. Atomkraft ist nicht nachhaltig, noch unsere Kinder und Kindeskiner werden durch strahlenden Atommüll bedroht werden. Was wir tatsächlich benötigen, ist eine klima- und umweltverträgliche Energieversorgung durch eine intelligente und effiziente Nutzung erneuerbarer Energiequellen. Atomenergie hat dabei keinen Platz.

The Message of Zwentendorf

30 years ago on 5th November, the Austrian people decided in a popular referendum against the start – up of the nuclear power plant Zwentendorf at the Danube, which had been completed shortly before. One year later, the partial melt down accident occurred in the nuclear power plant Three Mile Island (US). The Chernobyl NPP disaster in 1986 proved one more time, that this was the right decision to take: Nuclear power poses a danger to life.

The nuclear lobby pictured the path without nuclear energy with dark prognoses, which were not to come true: The lights did not go out, nor did Austria live through an economic decline in the past 30 years. Over and over again we see that nuclear industry cannot keep its promise of guaranteeing nuclear safety: Accidents in nuclear power plants are the rule and not the exception, as the serious accidents and events in Paks/Hungary (2005), Forsmark (2006), Asco/Spain (2007) and Tricastin/France (2008) show. Still there is no solution to the problem of safe final repositories for radioactive nuclear waste. In spite of this, worldwide nuclear power plants continue to produce more and more of this dangerous waste. The high price of oil and climate change are now being abused as an argument for a renaissance of nuclear power.

Our message to all people connected by the Danube: Nuclear power is an expensive and costly energy source. Increased investment in nuclear power comes too late to contribute to climate change prevention and even the fuel – uranium – is available on a very limited basis. Nuclear power is not sustainable, our children and our children's children will not be safe from the potential impact of today's nuclear waste. The solution is an intelligent and efficient use of renewable energy sources. Nuclear power is not part of the solution.

Posolstvo z Zwentendorfu

Pred 30 rokmi, 5. novembra 1978, sa obyvatelia Rakúska v referende rozhodli proti uvedeniu vtedy práve dokončenej jadrovej elektrárne v Zwentendorfe na Dunaji do prevádzky. Len o rok neskôr došlo k ťažkej havárii v jadrovej elektrárni „Three Mile Island“ (USA). Katastrofa Černobyľu v roku 1986 definitívne ukázala, aké správne to rozhodnutie bolo: atómová energia ohrozuje ľudské životy.

Jadrová loby komentovala odmietnutie atómovej energie chmúrnymi prognózami pre Rakúsko, ktoré sa však nenaplnili: svetlá nezhasli a Rakúsko v predchádzajúcich 30-tich rokoch nezaznamenalo žiadny hospodársky úpadok. Bolestivo sme sa museli dočkať toho, že atómový priemysel nedokáže dodržať svoje sľuby o bezpečnosti. Havárie v jadrových elektrárňach sú pravidlom, nie výnimkou, ako dokazujú ťažké havárie a poruchy v Paks/Maďarsko (2005), Forsmark/Švédsko (2006), Ascó/Španielsko (2007) a Tricastin/Francúzsko (2008). Ešte stále neexistuje riešenie pre bezpečné skladovanie rádioaktívneho odpadu. Napriek tomu produkujú jadrové elektrárne na celom svete stále viac tohto nebezpečného materiálu. Obavy o zaručenie zásobovania elektrickou energiou a globálne otepľovanie majú teraz slúžiť ako zámienka pre renesanciu atómovej energie.

Naše posolstvo ľuďom všetkých krajín, ktoré spája Dunaj, znie: Atómová energia je drahý a aj naďalej neistý zdroj energie. Z hľadiska ochrany podnebia prichádza rozširovanie atómovej energie príliš neskoro a palivo urán je dostupné len vo veľmi obmedzenom množstve. Atómová energia nie je trvalo udržateľný zdroj, ešte aj naše deti a deti našich detí budú ohrozené rádioaktívnym odpadom. Čo naozaj potrebujeme je zásobovanie energiou zlučiteľné s ochranou podnebia, ktoré je zabezpečené inteligentným a efektívnym využívaním obnoviteľných zdrojov energie. Atómová energia tu nemá miesto.

Zwentendorf üzenete

30 évvel ezelőtt, november 5-én az osztrákok egy magas részvételi arányú népszavazásban elutasították a nem sokkal korábban a Dunánál kiépített zwentendorfi atomerőmű üzembehelyezését. Egy évvel később egy részleges leolvadás történt az egyesült államokbeli Three Mile Island atomerőműben. A csernobili atomerőmű katasztrófa 1986-ban ismételtlen bizonyította, hogy a népszavazás jól döntött: az atomerőmű veszélyezteti az életet.

Az atomlobbi nagyon sötétnek festette meg az atomenergia nélküli jövőt, ezek a jóslatok azonban nem váltak valóra: a fények nem aludtak ki, és Ausztria gazdasága sem esett vissza az elmúlt 30 évben. Újra és újra azt láthatjuk, hogy az atomipar nem tudja garantálni a nukleáris biztonságot. Az atomerőművekben történt súlyos balesetek és üzemzavarok nem a kivételt, hanem a szabályt alkotják, mint ahogyan azt a paksi (2003), a frosmarki (2006), az ascoi (Spanyolország, 2007) vagy a tricastini (Franciaország, 2008) esetek is mutatják.

Még mindig nincs megoldás a radioaktív nukleáris hulladék biztonságos, végleges elhelyezésére. Ennek ellenére az atomerőművek folyamatosan egyre több és több ilyen veszélyes hulladékot termelnek világszerte. Az olaj magas árát és az éghajlatváltozást használják fel ürügyül az atomenergia reneszánszára.

Az üzenetünk mindazok számára, akik kötődnek a Dunához: az atomenergia drága energiaforrás. Az atomenergiába történő növekvő mértékű beruházások túl későn indultak ahhoz, hogy érdemben hozzájárulhatnának az éghajlatváltozás megelőzéséhez, ráadásul a szükséges uránium is nagyon kis mennyiségben áll rendelkezésre. Az atomenergia nem fenntartható, a gyermekeink és azok gyermekei ki lesznek téve a napjainkban történő atomenergia-felhasználás lehetséges hatásainak. A megoldás a megújuló energiaforrások intelligens és hatékony felhasználása lenne. A nukleáris energia nem tartozik ezek közé.



Poruka Zwentendorf-a

Prije 30 godina, 5. studenog 1978. godine, Austrijanci su putem Referenduma spriječili otvaranje i stavljanje u pogon upravo tada završene nuklearne elektrane u Zwentendorfu na Dunavu. Samo godinu dana nakon toga došlo je do jedne teške nesreće u nuklearnoj elektrani "Three Mile Island" (USA). Katastrofa u Tschernobyl - u 1986. je jasno pokazala da je to bila ispravna odluka protiv nuklearne elektrane. Nuklearne elektrane su prijeteca životna opasnost!

Atomlobby je ovo odricanje nuklearne energije popratio jako mračnim prognozama za Austriju, ali te se prognoze nikada nisu ostvarile: niti je nestalo svjetla, niti je Austrija u proteklih 30 godina doživjela privredni poraz. Bolno smo morali preživjeti sva desavanja koja su pokazala da nuklearna industrija nije u mogućnosti ispuniti svoja obećanja o sigurnosti: nesreće u nuklearnim elektranama nisu samo izuzetci, već pravilo, kao što su dokazale nesreće i kvarovi u Paks/Madžarska (2005), Forsmark/Švedska (2006), Asco/Španija (2007) i Tricastin/Francuska (2008). Još uvijek ne postoji rješenje za sigurno odlaganje radioaktivnog otpada. Usprkos tome nuklearne elektrane sirom svijeta proizvode i dalje opasni otpad. Briga za izvorom sigurne energije i briga za okoliš se koriste samo kao paravan da bi se koristila nuklearna energija.

Nasa poruka svim ljudima svih zemalja koje leže na Dunavu: Nuklearna elektrana je skup i nesiguran izvor energije. Izgradnja nuklearne elektrane u svhu zaštitu okoliša je svakako prekasno a i Uran je dostupan samo u ograničenim količinama. Nuklearni otpad je prijatniji i nasoj djeci i djeci nase djece. Ono što doista trebamo je osigurati energiju kroz inteligentnije i efektivnije korištenje ekoloških izvora energije koji se mogu uvijek obnovljati. Nuklearna energija tu nema nikakvo mjesto!

Посланието на Цвентендорф

На 5 ноември преди 30 години австрийският народ реши с национален референдум да отмени пускането на атомната централа Цвентендорф, която се намира на брега на река Дунав и малко преди това бе завършена.

Една година по-късно тежък инцидент се случва в АЕЦ "Три майл айленд", САЩ, дължащ се на частично стопяване. Катастрофата от Чернобил през 1986 г. доказа още веднъж, че взетото решение е било правилно. Ядрената енергия е заплаха за живота.

Ядреното лоби даде мрачни прогнози за пътя на развитието ни без ядрена енергия, но те не се сбъднаха. Светлините не изгаснаха, нито пък Австрия преживя икономически упадък през последните 30 години. Отново и отново виждаме, че ядрената индустрия не може да спази обещанието си да гарантира безопасността на тази енергия – аварията в атомните централи са правило, а не изключение, като сериозните случаи в Пакс (Унгария, 2005 г.), Форсмарк (Испания, 2006 г.), Аско (Испания, 2007 г.) и Трикастин (Франция, 2008 г.) показват това. Все още няма решение на проблема с намирането на безопасно и постоянно хранилище на радиоактивните отпадъци. Въпреки това, атомните централи по света продължават да отделят все повече от тези опасни отпадъци. Злоупотребява се с високата цена на петрола и климатичните промени, те се изтъкват като аргументи за ренесанса на ядрената енергия.

Нашето послание до всички хора, които са свързани чрез река Дунав:

Ядрената енергия е скъп енергиен източник. Нарасналите инвестиции в ядрена енергия идват твърде късно, за да могат да допринесат за спиране на промените на климата, а уранът (горивото за АЕЦ) ще бъде изчерпан скоро. Ядрената енергия не е устойчива. Нашите деца и децата на нашите деца няма да са в безопасност от потенциалните въздействия на сега произведените радиоактивни отпадъци.

Решението е в интелигентно и ефективно използване на възобновяемите енергийни източници. Ядрената енергия не е част от решението.

MESAJ din ZWENTENDORF

Cu 30 de ani in urma, pe 5 noiembrie, populatia Austriei s-a opus, prin referendum, punerii in functiune a centralei nucleare de la Zwetendorf, pe Dunare, a carei constructie fusese terminata cu putin timp inainte.

Un an mai tarziu a avut loc o explozie partiala la centrala nucleara "Three Mile Island" din Statele Unite ale Americii. Dezastrul provocat in 1986 de explozia reactorului de la centrala nucleara din Cernobyl a demonstrat, inca o data, ca decizia luata (de Austria) era corecta: Energia nucleara reprezinta o amenintare la adresa vietii.

Miscarea pro-nucleara a dat un pronostic sumbru dezvoltarii fara energie nucleara, ceea ce nu s-a adeverit: Luminile nu s-au stins, Austria nu a intrat intr-un declin economic in urmatorii 30 de ani. De mult prea multe ori ni s-a demonstrat ca industria nucleara nu poate sa-si onoreze promisiunile de garantare a sigurantei nucleare. Accidentele de la centrale constituie regula nu exceptia, asa cum au demonstrat accidentele si intamplarile de la Paks/Ungaria (2005), Forsmark (2006), Asco/Spania (2007) si Tricastin /Franta (2008). Nici acum nu s-au gasit solutii la problema depozitarii finale sigure a deseurilor radioactive. Cu toate acestea, centralele nucleare continua sa genereze cantitati din ce in ce mai mari de deseuri. Pretul mare al petrolului si schimbarile climatice sunt folosite, abuziv, ca justificare la actiunea de revigorare a energiei nucleare.

Mesajul nostru adresat tuturor locuitorilor pe care Dunarea ii uneste este urmatorul: Energia nucleara este o sursa energetica scumpa si costisitoare. Investitiile in sectorul nuclear se fac mult prea tarziu pentru a contribui la prevenirea incalzirii globale si schimbarilor climatice iar combustibilul folosit- uraniul- se gaseste in cantitati foarte limitate. Energia nucleara nu este durabila, iar copii nostrii, si copii copiilor nostri nu vor fi in siguranta fata de impactul potential al deseurilor nucleare generate astazi. Solutia este folosirea inteligenta si eficienta a surselor de energie regenerabila. Energia nucleara nu este parte a solutiei.

Послання Цвентендорфа

30 років тому, 5 листопада 1978 року, населення Австрії на всенародному референдумі висловилося проти введення в експлуатацію тоді саме збудованої атомної електростанції у Цвентендорфі на берегах Дунаю. Всього через рік сталася важка аварія на атомній електростанції „Three Mile Island“ у США. Катастрофа Чорнобиля у 1986 році остаточно засвідчила, наскільки правильним було це рішення. Атомна енергія небезпечна для життя.

Відмову від атомної енергії атомне лоббі прокоментувало похмурими прогнозами щодо Австрії, які проте не справились. Ані світло не погасло, ані країна не пережила за минулі 30 років економічного падіння. Ми болісно переживали нездатність атомної індустрії виконувати обіцянки з дотримання безпеки – аварії на атомних електростанціях стали радше правилом, аніж винятком, як доводять важкі неполадки та аварії у Паксі (Угорщина, 2005), Форсмарку (Швеція, 2006), Аско (Іспанія, 2007), Трікастені (Франція, 2008). Дотепер немає вирішення проблеми безпечного зберігання радіоактивного сміття. Незважаючи на це, атомні електростанції у всьому світі й далі продукують все більше небезпечних матеріалів. Турбота про гарантоване забезпечення енергією і кліматичні зміни служать приводом для відродження атомної енергетики.

Наше послання людям усіх країн, поєднаних Дунаєм – атом є дорогим і надалі все ще небезпечним енергоносієм. Для захисту клімату розбудова атомної енергетики є запізнілою, а запаси уранового палива – вкрай обмеженими. Атомна енергія не зберігається, ще нашим дітям і онукам загрожуватимуть радіоактивні відходи. Те, що нам необхідно – кліматично і енергетично нешкідливе енергозабезпечення через розумне та ефективне використання відновлюваних джерел енергії. Атомній енергії серед них не місце.